

OUŠKO

(2. ČESKO-SLOVENSKÉ)

Časopis 4. přehlídky divadelních představení škol z Ostravy a okolí, únor-březen '01

Jen jsme skončili jednu přehlídku (mateřských škol), vzápětí zahajujeme druhou: školních divadel. Proč? Inu proto, že děti z MŠ obvykle přecházejí do ZŠ, odtud mnozí na SŠ a – někteří – na VŠ. A celé toto spektrum věku dítěte – člověka bychom rádi pokryli. V každém věku je skoro každé dítě divadlem nějak postiženo. Je velezajímavé sledovat, jak. A snad ještě zajímavější je sledovat střety generací (malé děti, větší děti, děti, mládež, dospělí - a paní učitelky. Hrající versus diváci. Hrající a režiséři. A tvůrci versus kritika, recenzenti, porotci, lektori jedni odborní...)

Možnost ukázat se před ostatními, před diváky, ale i vidět ostatní, to je to nejcennější, co Vám všem, zúčastněným, chceme nabídnout. A asi je to zapotřebí, asi to chcete a potřebujete, o tom svědčí zájem, který neklesá - ani přes opakované chřipky, prázdniny, a šířící se nemoce šílených krav, kulhavku, slintavku, přes stále větší nedostatek financí, přes stále mizivější zájem těch rozhodujících. Ale Vy, kteří jste si přišli zahrát před ostatními z té čiré radosti ze hry, vězte, máte naši nejhlubší úctu. A to bez ohledu na výsledky Vašich představení z oněch odborných hledisek. O těch budeme mluvit jinde.

O nich potřebujeme mluvit, to je vzdělávání, sebevzdělávání, pokrok. Jen v konfrontaci s ostatními, jen v porovnávání a uznávání toho, co dokázali ti druzí - ale i Vy, jen v tom je radost! Hledáním a nacházení. Ale je potřeba slyšet, vidět, zažít.

V tomto úvodníku Vás všechny u nás vítáme, byť už se zpožděním, děkujeme Vám za to, že děláte divadlo s dětmi, že Vy děti děláte divadlo s paními učitelkami, že Vás to baví, a že jste k nám přijeli, přišli, přiletěli, připluli... Vážíme si Vás, a přejeme Vám, abyste byli všichni spokojeni se sebou, s diváky, s prostředím, i s námi, kteří se již 4. rok pokoušíme všechno připravit! Zlomte vaz!

Saša

Po rannom uvítaní Sašu sa prehliadka školských divadiel z Ostravy a okolia začala. Skôr ako začnem písať k jednotlivým predstaveniam sa chcem poďakovať za pozvanie na túto prehliadku. Keďže som tu bola aj minulý rok, tak som sa na tento veľmi tešila, aké predstavenia moje oči vzhliadnu tentokrát. No a hneď ako prvé ma potešily detičky z materskej školy Josefa Lady s pantomímou Šípková Růženka a Taneček. Musí to byť ťažké pracovať s tak malými deťmi, ktorým treba vysvetliť kam a ako sa pohybovať po javisku. No, ale touto roztomilou rozprávkou a svojim milým tanečkom sme mohli všetci vidieť, že sa to dá, a že tieto šikovné detičky to dokážu. V každom prípade klobúk dole pred pani učiteľkou, ktorá s nimi robí.

Taňa

Postřehy a podotknutí seniora:

Nebýt podpory Magistrátu města Ostravy, nebýt spousty bláznivých lidí, kteří i v této době věnují tolik svého volného času dětem, nebýt Dividlanů, kteří po celý týden stavěli a vařili čaj, bourali, uklízeli, zametali, fotili, hosteskovali, nebýt Táni Macákové, nebyla by ani tato přehlídka. Nebyla-li by tato přehlídka, nebylo by toto Ouško. A to by byla škoda. Vám všem moc děkuji. Všem Vám děkujeme, my všichni, co rádi divadlo!

Tániny postřehy:

ZŠ Nádražní, Ostrava: „Geneze...“

Po představení, které nám předvedla ZŠ Nádražní, som sa stretla s pani učiteľkou, ktorá pracuje s mladými ľuďmi, ktorí nám zahrli priebech plný scénok - zo života chlapca - sprievodcu dejom. Po prvýkrát si zahrli na ozajstnom javisku - pred inými divákmi, ako sú ich súrodenci, rodičia, či spolužiaci so školy.

Jako nápad to bolo veľmi zaujímavé, ale....

Treba vedieť základné pravidlá divadla. Jedným z nich je javisková reč - čím chcem naznačiť, že treba vedieť, že sa nesmieme k divákovi otáčať chrbtom a musíme vetu dokončiť z nasadením v tej úlohe, ktorú hráme - neodchádzať s textom v ústach z javiska. Javiskový pohyb - vždy musíme mať na javisku svoje miesto, zmysel, prečo na tom javisku sme. Sú to veci, ktoré sa herci učia skôr, ako sa dostanú na javisko. Každý herec, ktorý chce hrať, sa tomu musí venovať, musí cítiť a vnímať okolie - byť otvorený, veriť tomu čo hrá, a nesmie mu chýbať v akejkoľvek situácii sebavedomie. Veď predstavme si, že by na javisku stál herec, ktorý neverí svojej postave, ktorú má stvárniť, ako potom môže veriť divák? V tomto predstavení sme videli veľa scénok, ktoré neboli dotiahnuté dokonca, akoby nám herci utekali s javiska skôr, ako dopovedali. Je vidieť, že ich to baví, ale musia do toho dať všetko, aby to bolo vierohodné. Pani učiteľka s nimi spravila program na vianočnú besiedku, kde určite mali pred kamarátmi a rodičmi veľký úspech, no na to, aby mohli hrať na javisku musia veľa pracovať, a hlavne veľa chcieť.

A pani učiteľke prajem veľa energie do práce s deťmi, ktoré sa určite tešia, že môžu svoj voľný čas stráviť „tvorením“.

Tánina

Postřehy seniora:

Když se tu před časem na této přehlídce objevil pokus deváťáků ze ZŠ Chruštinova o muzikálové zpracování Romea a Julie, byl jsem z toho zpočátku celý zaražený. Ale ta jejich chuť hrát – a přes tu hru sdělit svůj pohled a názor na svět, byť ještě zmatený, to byla paráda! Mnohokrát větší potěšení po duši, než některé rádoby pokusy i kamenných divadel o intelektuální drama! A někteří z nich jsou od té doby dodnes členy Dividla! I proto jsem napjatě čekal na „Genezi“ – a vida, ono to opravdu funguje! Zase sdělení, chuť do hry, přesvědčivost toho, co tak naléhavě potřebují říci. A že to mělo spousty nedostatků? Začínají, nikdo jim toho ještě o divadle moc neřekl. I moje „Áčko“ kdysi začínalo podobně a dlouho, dlouho trvalo, než ty divadelní zákonitosti do sebe dostali, než z hraní si, začali hrát divadlo. Ona je to opravdu dost moc práce, možná těžší, než kácení stromů, či zasedání v Parlamentu. Tak Vám, Vy z Nádražní moc a moc děkuju! Natloukli jste do mě zase kus radosti a optimismu, víry v to, že všechno bude jednou ještě lepší!

DIVIDLAVI
PO
PŘEHLÍDCE

Tániny postřehy:

DS PALEČEK, ZŠ Hnojník: " Cesta od pohádky a zpátky... "

Divadelný súbor Paleček sa nám predstavil s muzikálom o putovaní Popoa a Nudle rozprávkovým svetom plným pesničiek a pozoruhodných príhod. Príbeh je plný krásnych nápadov, farieb a samozrejme hercov a orchestru. Hneď na začiatku nás oboznámia hlavné postavy o tom, že sa vydávajú do rozprávkovej ríše, v ktorej musia s jedného krutého kráľovstva spraviť dobré. Nemajú to ľahké, keďže ho najskôr musia nájsť - na ceste im pomôže babička, ktorá ich najskôr vyskúša a potom im poradí. Tak sa dostanú do kráľovstva, kde býva roztopašná princezná a večne usmiata kráľovná z rodu Píďalú. A tu sa nám do deju pridávajú Kačenka, Čučel, kuchár, vodné žienky, zlatá rybka a Ochechula. Hra sa nám zauzlie, ale Nudla a Popou všetko vyriešia tak, aby sa rozprávka dobre skončila.

Kostýmy majú herci pekne farebné a vystihujúce každú postavu - až na kráľovnú, u ktorej mi chýba akási honosnosť blízka kráľom. Na scéne sú kulisy, ktoré nám majú napovedať, kde sa odohráva dej, čo podľa mňa až tak potrebné nie je. Veď keď sa na scéne objaví princezná, je nám jasné, že sme v kráľovstve a nie v lese.

Na scéne máme použité mikrofóny, ktoré pri týchto deťoch sú hádam aj zbytočné. Orchester, sbor, ktorý krásne spieva, by si mal uvedomiť, že je 'vlastne súčasťou celého predstavenia, keďže svojimi pesničkami posúva celý dej ďalej. Sice ho ako divák sediaci napríklad niekde vzadu nevidím, ale počujem (hoci by som ho aj rada videla), musí si uvedomiť, že sa niekto na nich pozrie aj keď nespieva - to znamená, že keď som raz súčasťou predstavenia, musím hrať až dokonca aj ja.

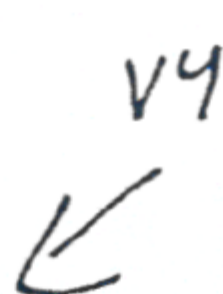
Celé predstavenie je moc pekné, ale chýba mi v ňom temporytmus. Myslím, že je zbytočne dlhé, niektoré scény, ktoré neposúvajú dej ďalej - by sa mohli skrátiť a myslím, že aj vyriešením scény by nabralo grády, keďže by sme nemuseli čakať na prestavbu scény.

Posledné na čo by si mali deti dávať pozor - alebo prvé - je artikulácia - je potrebné rozumieť tomu, čo nám herec na javisku chce povedať. S pohľadu diváka som za tento muzikál vďačná a moc sa mi páčil...

Táňa

Postřehy seniora:

Jak dlouho už Aničku Ševečkovou znám, to Vám ani nesmím prozradit. A jak dlouho obdivuju tu její vitalitu, potrhlost, posedlost divadlem – a dětmi, a jejich nenápadnou, nenásilnou výchovou, to Vám taky neřeknu. Prostě skoro celý Váš život! A teď se pustí do muzikálu, vysype z kouzelné krabičky na jeviště a pod jeviště padesát dětí, které nádherně zpívají, dobře mluví, za ně udělá kouzelnou scénu, obleče je do krásných kostýmů a 75 minut mě přesvědčuje o tom, že člověk nemá zůstat na osvědčených a chválených jistotách, ale pořád a pořád musí jít dál a pokoušet se – i za cenu rozbití si úst – o něco nevyzkoušeného! Ano, ještě to nevyšlo, musí se to zrychlit, temporytmus představení občas zmizí, rozpadá se to trochu do etud a sboru, mikrofony všude postavené nepomáhají, ale překážejí, zodpovědnost všem svazuje ruce, nohy i hlasy, ale to všechno se napraví jednou, když se to bude hrát a hrát. jaká škoda, že v Hnojníce není okresní přehlídka, jaká škoda, že tenhle muzikál nemůže k nám na Krajskou, protože už prostě mají v onom termínu něco jiného. Ale o to víc je potřeba na tom dělat, čistit skvmky a bavit se tak, jako se bavili snad všichni v sále! Aničko – hluboká úklona a děkuju!

VY
JSTE...
(DOPLŇ)

Tomáš MÓL, Kašpaří: „Kritiky“:

DS Paleček: „Cesta do pohádky a zpátky“:

Zase jedna pekná pohádka. Hned po první půli jsem si odchytl dvě učitelky - Paní Šenkovou a Bláhovou, abych se zeptal na první dojmy. Obě se shodly na tom, že je pohádka velmi pohybově, hudebně i herecky zdařilá.

A teď sám za sebe.

Pohybově se mi nejvíc líbil Pan generál, pěkný byl hudebný projev princezny. Herecky byli všichni dobří. Místy chyběla artikulace. Divák si nemohl nepovšimnout nadbytečných gest spojených s tím, že si herci navzájem naznačovali, kdo má kdy přijít. Bylo sice pěkné, že si malí diváci v tanečných pasážích tleskali do rytmu, ale bylo jich zbytečně mnoho. Právě tyto pasáže budily dojem, že druhá polovina byla místy odfláknutá. Na závěr – jak mi sdělili dvě diváčky svými detskými hlásky „Bylo to pěkné!“

ZŠ Gajdošova, Ostrava: Hrubínovy pohádky:

I když byly děti spočátku nesmělé, nakonec se do toho dobře položily. Velmi se mi líbil projev dětí a jejich krásna dětská artikulace. Bylo pro mne fascinující, že se naučily tolik textu. Škoda, že pohyb na jevišti byl chabý, ale u tak malých dětí se není čemu divit. Jedným slovem - „milé!“

Butken: Bojnice DS Doubleface:

Milý priatelia divadla: som jeden z radových Slovákov, ktorý mali to šťastie spoznať krásu divadla, a všetko, čo k tomu patrí. S našim divadelným súborom, pri už teraz zahraničných cestách, sme zabľúdili do krásneho mesta Jeseník. Po odohraní predstavenia sme s napetím očakávali-čo na to povie odborná porota. Na naše milé prekvapenie sme sa stretli s príjemným pánom, ktorý nám povedal pár kritických, ale dobrých rád a nakoniec nás pozval do Ostravy na Setkání. Rozpisovať všetky dojmy zo stretnutia v Ostrave by bolo naozaj krásne, a určite by sa dala napísať nejedna kniha.

Toľko ľudí, stretnutí, rozhovorov, myšlienok, potleskov, lásky, sĺz, priateľstiev, nádejí, úprimnosti a úsmevou na jednom mieste, pod jednou strechou, na jednom javisku, je nádherná a neopísateľná vec, ktorú nemôže pochopiť človek, ktorý má zavreté srdce. Vždycky sa rád vraciam do Ostravy. Predstavenia, ktoré som mohol vydieť na 4. prehliadke divadelných predstavení škôl Ostravy a okolia sa mi veľmi páčili. Zopár nedostatkov by sa možno našlo, ale hlavné je, že pobavili publikum, ktoré ich ocenilo potleskom. Zase jeden krásny zážitok. No a to je všetko. Ahoj Peťo.

Recenze diváků (žáků jedné ZŠ):

DALEKÁ CESTA

Hezky tančili, pěkné oblečení, dobrá muzika...

O PANU HVĚZDIČKOVÍ

Libila se nám baletka s panem Hvězdičkou, protože našel stříbrňák a nemohl si za něj koupit všechno, co chtěl.

KOČIČÍ TANEC

Super! Dobrá výprava, skvělé kostýmy, rytmus, skvělá muzika.

O ČERNÉM BERÁNKU A BÍLÉM VLKOVÍ

Libilo se nám to, jak první černou ovci nenáviděli, ale potom udělali s vlkem dobrý skutek a ovce si bílého vlka a černého beránka oblíbily.

O POSLUŠNÝCH KUZLÁTKÁCH

Hezky mluvila malá holčička, a pěkně zpíval i malý vlk.

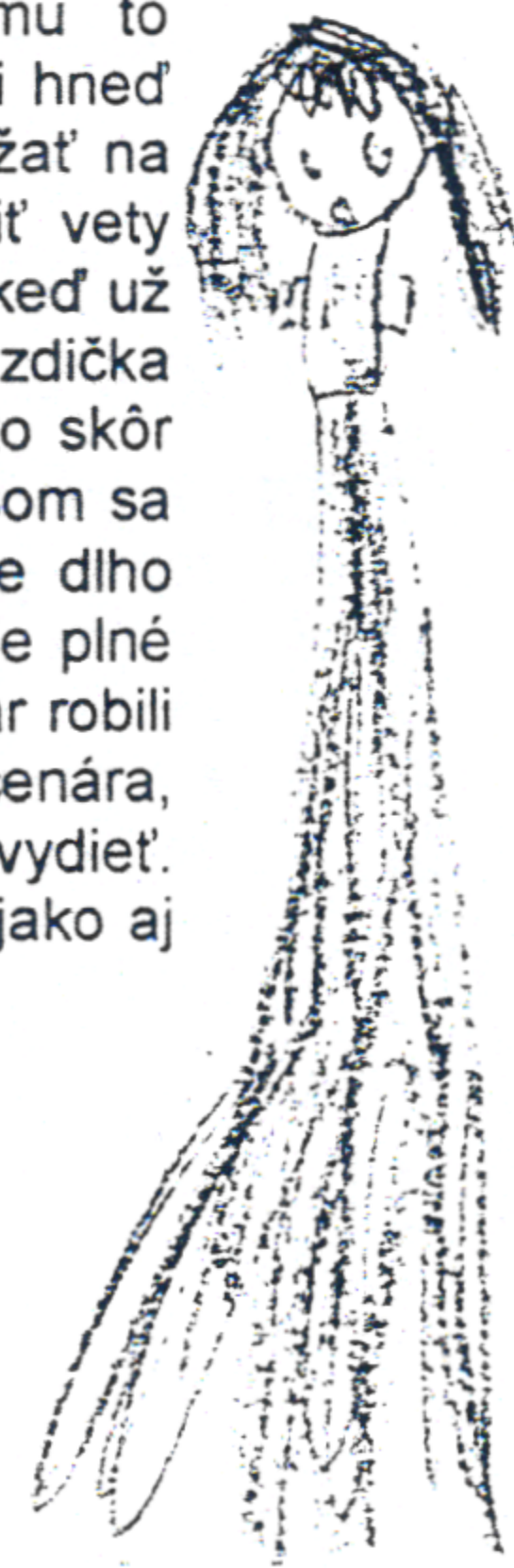
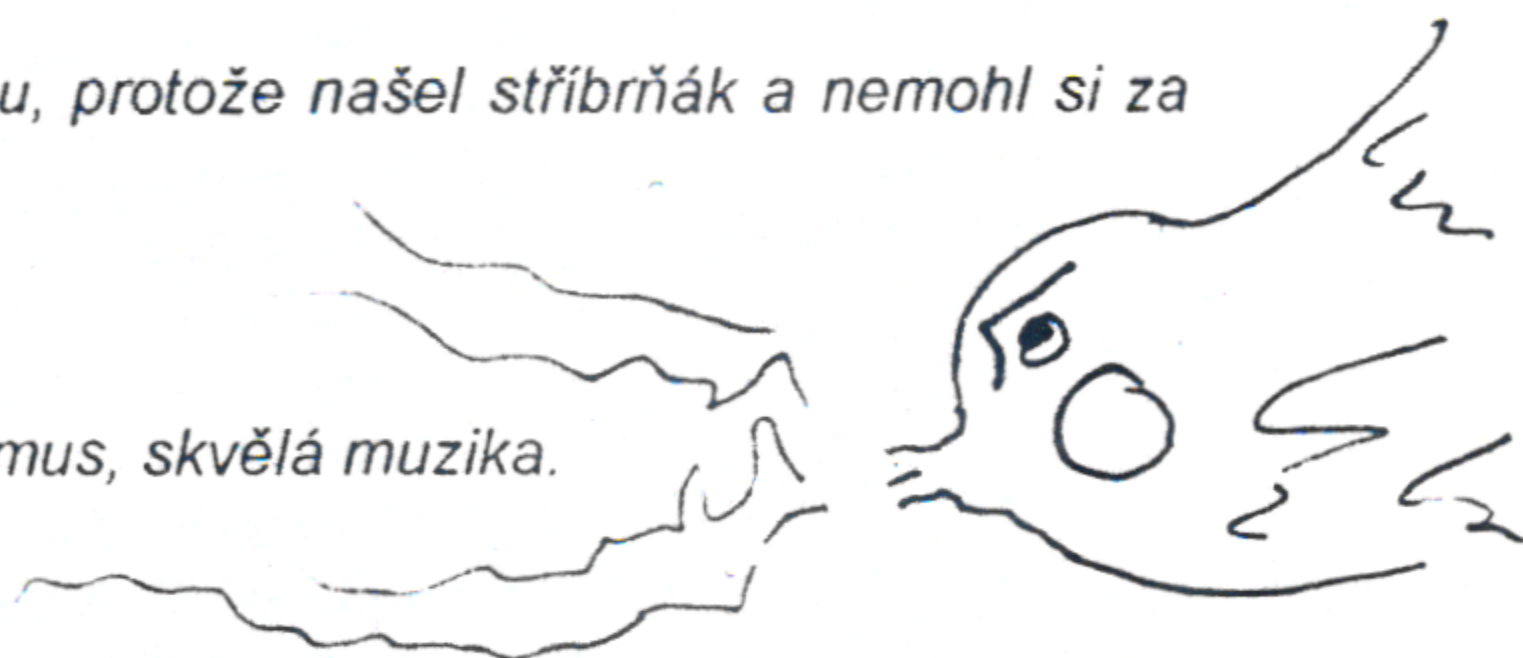
KRABIČKOVÁ POHÁDKA

Ze začátku říkali říkanku, potom vyprávěli pohádku. Bylo pěkné, jak učili princeznu říkat „R“ a to se jim podařilo!

Tániny postřehy:

Štvrtok sa nám začal v podstate príjemným ráňkom. Jako prvé sa nám predstailly deti z MŠ Poděbradova s tanečnou etudkou Daleká cesta. Tak malé deti sa dajú iba pochváliť a taktiež aj pani učiteľky, ktoré sa im venujú a dokážu s nimi spraviť takéto milé etudky. Po krásnom úvode našich najmenších účastníkov sa nám predstavila ZŠ Jugoslávská s „Pohádkou o panu Hvězdičkovi“. Jednoduchý príbeh o pánovi Hviezdičkovi, ktorý našiel striebornú mincu a kúpil si za ňu koláč a dáždňik, takže mu neostalo na hodinky s krásnou tanečnicou.

K strieborniaku od Lienky príde veľmi jednoducho, trochu by som mu to sklomplikovala, nestačí, aby spočítal jej sestry. Mal by si mincu zaslúžiť, keďže si hneď potom kupuje hodinky s tanečnicou a rozprávka sa dobre končí. Treba si dať záležať na dohrávaní jednotlivých scénok (šašovia, ktorý nám rozprávku uvádzajú – dohovoriť vety dokonca na javisku). Musíme sa naučiť správne vyprávať, aby nám diváci rozumeli, keď už niečo hovoríme, nesmieme hovoriť chrptom k divákovi. Pri scénkach, kde Hviezdička nakupuje za svoj strieborniak, sa predávajúci pokúšajú o reklamu, ako v TV, ale je to skôr nevydarený pokus, keďže to nemá taký účinok, jako naši herci očakávajú. Skôr by som sa vyhla akému-koľvek pokusu o reklamu. Naša tanečnica – hodiny nám neprimerane dlho vyhrávajú – takže to už nie je zaujímavé ani pre samého Hviezdičku. Predstavenie je plné nápadov, ale treba ich usporiadať do jedného celku. Viem od pani učiteľky, že scenár robili deti spolu s ňou a to celkom zaujímavým spôsobom - deti dostali tri stránky zo scenára, každý z inej časti a dopisovali ho podľa svojich predstáv – no a výsledok sme mohli vydiť. Deti sú veľmi šikovné a ja im môžem jedine popriať veľa zdaru v ďalšej práci, tak, jako aj pani učiteľke.

„Kočí tanec“ - MŠ Poděbradova:

Zase jeden s příjemných zážitků s našimi nejmenšími – len chvála.

„O černém beránku a bílém vlkovi“ - ZŠ Fryčovice

Deti, ktoré po prvýkrát stáli na veľkom javisku, mali sice problém s priestorom a pohybom v ňom, ale bola to ich premiéra. To sice neospravedľňuje bavenie sa počas predstavenia na javisku, ani nesústredenosť hercov. Je nám jasné - tým, ktorý na javisku už stáli, že to nie sranda sa tam postaviť a hrať, na týchto deťoch sa odrazil strach s nového priestoru a divák mohol cítiť neistotu, s ktorou deti hrali. Keď sa naučia pekne rozprávať – artikulovať a budú sa snažiť (nehovorím že sa nesnažia) rozprávka o čiernom barančekovi a bielom vlkovi môže byť veľmi pekná.

Postřehy seniora:

Snad opravdu jsou Slavíkovsko-hudradlaté pohádky fenoménem, který je nepřenosný. Ale pokus Fryčovických o neuskutečnitelné se mi moc líbil! Říká se, že hry V+W nejdou hrát bez nic, a když už tu nejsou... Ale pořád to někdo zkouší, protože jsou prostě DOBRÉ! Tak proč nezkoušet Hudradlo? Na to, že soubor začíná, je to neskutečně velký kus práce! Skvělý výběr textu, žádná laciná blbinka, ale krása. Ty děti sakra dobře ví, co a proč hrají, rozumí tomu! Oni se časem naučí i těm nutnostem, oni se časem naučí i to sdělovat divákům a přitom se bavit, nemít takovou trému. Fascinuje mě, jak někdo může s dětmi, mimo normální školu, dělat ještě takovou práci – a dobře Děkuju a ještě mockrát DĚKUJU!

„O poslušných kozliatkach“ - MŠ Poděbradova

Detičky ukázali, že pohybové etidky im idú lepšie, keďže ešte nevedia čo je to artikulácia, a aké zákony v divadle platia. Pani učiteľky im určite všetko vysvetlia, ale na tom javisku sú sami a keď zabudnú text, tak od nich nemôžeme čakať, že budú improvizovať. A tak sa stane to – čo sa stalo dneska našim kozliatkam. Na scéne máme domček, cez ktorý sme nevideli na poslušné kozliatka a taktiež kováčov a mlynárov, ktorý boli na javisku počas celého predstavenia, ale nemuseli, keďže nehrali. Bolo by celkom pekné, keby naše kozliatka mali väčší priestor na vyhranie si svojich scéniiek a tanečných vstupov. Pre pani učiteľky to musela byť poriadna robota dať dokopy takéto predstavenie s týmito šikovnými detičkami, klobúk dole a veľa energie do ďalšej práce.

„Krabicová rozprávka“ - ZŠ Jugoslávská

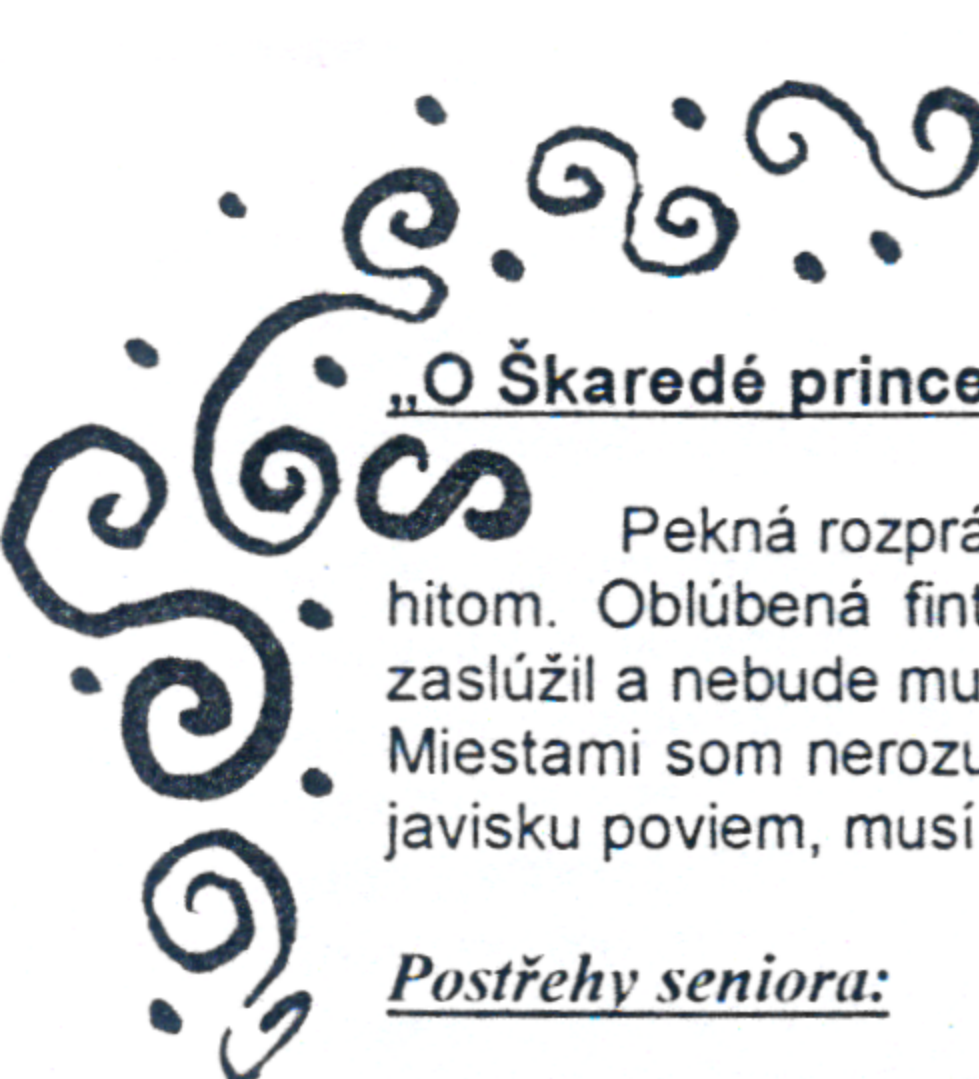
Na záver dnešného dňa sme si mohli pozrieť časť krabicovej rozprávky, ktorá z môjho pohľadu môže byť veľmi pekným predstavením, keď sa deti naučia narábať s krabicami, tak aby - keď hovoril kráľ, tak mu musíme vydiť tvár – na krabici. Deti, ktoré sedia na javisku a odpovedajú na otázky rozprávačiek by som tam nedávala, keďže máme v hladisku deti, ktoré nám môžu odpovedať. Rozprávačky môžu byť dve, aj hovoriť naraz, ale musia naozaj hovoriť naraz – inak im nebude rozumieť, alebo nech si text rozdelia a nemusia sa obávať, že sa netrafia. No nato, že to skúšajú od utorka je to pekný výkon.

Váňa

Postřehy seniora:

Na závěr čtvrtka vybuchla v DIVIDLE bomba. Paní učitelka nesměle špitla, zda a jestli by si mohly děti zahrát takovou drobnost, kterou zkouší pár dnů. No – proč ne, čas byl. jenže ono to byla nádhera! Jen tak od boku, ale s obrovským nábojem vnitřním, mělo to snad všechno skoro. Tohle, až se dodělá, pokud se to nepokazí, to bude DIVADLO! Hele, vy z Jugoslávské: nechcete se přijít poradit, nechcete na tom dělat a dělat a dělat – a pak přijet na Krajskou „Dětskou scénu 2001“, která bude tady u nás od 6. do 8. dubna 2001? Asi nevyhrajete, ale já bych se Váma rád pochlubil, aby i další viděli, že je možné si hrát a přitom HRÁT!

„O Škaredé princezne“ - DS Bigini di Ostrava, ZŠ Ostrčilova:

Pekná rozprávka o škaredej princenzne. Vtipný príbeh s vtipným koncom a veselým hitom. Oblúbená finta princezien, jako získať princa, alebo muža, ktorý by si ju naozaj zaslúžil a nebude mu záležať na vzhľade, ale na tom, aké má srdiečko.

Miestami som nerozumela čo herci hovoria – treba si dávať pozor na to, že keď už niečo na javisku poviem, musí mi rozumieť každý divák.

Postřehy seniora:

Milá Táňo a všichni Vy, Bigini... Začali jste vloni Chichotkou, bylo to pěkné (máš šikovné a tvořivé a dobře mluvící děti), ale byl to první pokus. Moc jsem byl zvědavý, jestli za rok to všechno půjde dál... A ono ano! Tenhle Váš druhý pokus je moc lepší. Přece jenom jste se opřeli o dobrý text (a to je vždycky základ všeho), pan Feldek takovým dobrým autorem dobrých textů bezesporu je. Takových krásných nápadů, které jste použili... Tak, a teď to chce dělat, čistit chyby a chybičky, hrát a hrát a hrát. Zvu Vás na 20. března od 9.00 hodin do sálu DDM v Ostravě – Mariánských Horách na oslavu Světového dne divadla pro děti a mládež, moc bych chtěl, abyste tady vystoupili. A asi Vás pozveme i jinam, jindy.

„Mrázik, aneb Ať žije reklama...“

„Dívčí válka“ – ZŠ Fryčovice:

Mrázik – hra je postavená tak, že herci sú si vedomý toho, že každý divák rozprávku o Mrázikovi pozná. U hercov mi chýbala sústredenosť a technika nám pri reklamám nefungovala. Herci očividne čakali na cinknutie triangu, aby mohli ostať v štronz. Herečka, ktorá nám reklamu uvádzala by mala byť dominantnejšia, aby sme nemali pocit, že tá reklama nám tam akosi nepasuje.

V oboch predstaveniach cítiť s našich herečiek nesústredenosť. Herečky nie sú vžitú do svojich úloh – čo si mohol všimnúť každý divák, keďže to dávali očividne najavo. Na základe tohoto si myslím, že každé to predstavenie o veľa prišlo. Veď, keď nám herec nezahrá postavu, ktorú nehra s precítením, divák mu neuverí. Tak, ako som na začiatku „Dívčí války“ neuverila, že som na pohrebe. Keď ma o niečom chcete presvedčiť – musíte hrať na plno.

Pesnička o trójskom koňovi sa mi taktiež nehodila do toho predstavenia – veď herečky pointu povedia – ukážu gestom (zdvihnutie meču).

Šikovný mladý ľudia, ktorý hrali v oboch predstaveniach si musia uvedomiť – čo to vlastne divadlo znamená a vžiť naplno do akejkoľvek úlohy a hneď bude všetko oveľa jasnejšie.

Postřehy seniora:

Když na školu nastoupí nová ředitelka, dějí se obvykle věci. Nové koště..., a tak. Jenže: když je to Saša, dějí se VĚCI. Najednou vznikne divadlo, najednou se staví jeviště, je tu soubor, který nejen vymýšlí, schází se a hraje, ale přijede na tuhle přehlídku i na noc, večer jdou do divadla, pak si o tom povídají, vaří si špagety a krmí se a krmí se a mají radost z toho, že jsou spolu, nejen děti, ale i pedagožky. Když je potřeba, pak pomáhají stavět a bourat sál, ale i zhasínat, uklízet. Jsou všude – a nejsou k sehnání, když jsou potřeba. Jsou skvělí! Kdybych zase mohl být malý a chodit do školy, chtěl bych, aby to byly Fryčovice. Nejen, že tam je hezky, nejen, že mají pěknou školu, ale už by tam byl Saša a byla saša. A to by bylo. Takže – Fryčovičtí: jste na samém začátku dlouhé, veledlouhé cesty k opravdovému divadlu. Ale máte zaděláno velmi dobře. Jdete tou správnou cestičkou! Slibuji, že jsem tady od toho, abych pomáhal v čemkoliv (a nejen já, ale celé Dramacentrum a celé DIVIDLO) – když o to budete stát.

„Dívčí válka“

Je to mu nedávno, co jsem četl úvodník pana Luďka Richtra o tom, jak si vybírat předlohu pro divadelní představení. Přes všechny teoretické věci se zmiňoval o blízkosti tématu osob, které budou divadelní představení realizovat. Za prvé: Dívčí válka, jakožto divadelní představení, je nesmírně těžká udělat. Je zde spousta skrytých vtípků a odkazů k historickým pramenům, které musí být zahrány určitým způsobem, aby velmi vtipně vyzněly a po jejich vyřčení následovaly salvy smíchu. Osobně i já bych se bál takového představení a raději bych ho přenechal profesionálům. A za druhé přece jenom když děláme představení, musíme vědět komu ho předvedeme. A na přehlídce dětských divadel se toto téma nehodí. Už jen proto, že hodně vtípků je pro děti nevhodné a když už jsou vhodné, tak to děti nemůžou pochopit. Nechci tímto snižovat výkony herců, ale bylo by lepší s nimi dělat jiný druh divadelních představení

Lumír

„Bufet a já“

Tak jako jiné, i přehlídky jakékoliv a čehokoliv jsou provoněny čokoládou, slanými brambůrkami a v neposlední řadě kávou, pro paní učitelky, vychovatelky, pány redaktory, nějaké ty známé a pořadatele. Člověk, kterému je svěřena funkce bufetního, musí být zdatný v běhu, aritmetice, mimice, gestice, improvizaci, artikulaci, umývání, leštění, chemii, alchymii a smyslu pro humor, prostor, pořádek a čas. Z matematiky a chemie jsem měla vždycky 4, ale ostatním nedostatkům se snažím čelit, takže doufám, že potřeba a nutkání vnitřních orgánů všech účastníků byla uspokojena, přinejhorším na chvalitebně, a tak se stavte na Krajskou přehlídku divadel a znovu se přesvědčte o tom, že obsah je přinejmenším stejně tak důležitý jako forma. Poděkování patří Jitce, jakožto poradkyni a zásobovatelce, její rodině za kvantitu tržby, Lumírovi a Tomovi za prestiž, panu Jarovému za korbáčky a ostatním za odvahu něco si koupit. Všechny vás moc obdivuji.

Malvína

A BRZY BUDE LÉTO
A SLUNIČKO A KYTIČKY
A PLÁŽ...

„Môj pohľad na celú prehliadku...“

Prehliadka divadelných predstavení škôl a okolia sa skončila. Tak, ako aj minulý rok som veľmi rada, že som sa zúčastnila tejto prehliadky. Veľmi ma teší, že aj na základných školách sa najdú učiteľky, ktoré vo svojom voľnom čase sa venujú deťom a taktiež, že deti sa vo svojom voľnom čase venujú divadlu. Celá prehliadka bola veľmi dobre zorganizovaná a naplánovaná a ja som mala možnosť každý deň vydieť pár pekných predstavení. Pani učiteľky, ktoré s týmito deťmi pracujú, robia krásnu robotu, ale v každom prípade by som im odporučila preštudovať si nejakú náuku o divadle, aby vedeli, ako deťom pomôcť. K nie jednému predstaveniu som písala o základných pravidlách divadla – ako javisková reč, pohyb. Keď budú mať jasno deti v tom, prečo sa nesmú otáčať divákovi chrbtom, prečo nesmú utekať s javiska s nedopovedaným textom, prečo je dôležité byť sústredený a hrať naplno, keď som na javisku, uvedomiť si, že keď na ňom stojím, tak ma každý divák vidí, aj keď nehrám, potom sa vyhnú chybám, ktoré som im teraz vyčítala. Je mi jasné, že niektoré s týchto predstavení a hercov boli po prvýkrát na javisku a pred neznámymi divákmi. Je to naozaj chválihodné, už len pre odvahu vystúpiť nielen pred rodičmi a kamarátmi. Celú prehliadku mi spríjemnili deti z materských škôl svojimi predstaveniami.

Týždeň, ktorý som tu strávila som venovala tomu, že som písala recenzie a rozprávala sa s pani učiteľkami a deťmi o tom, ako by sa dali jednotlivé predstavenia vylepšiť, aké chyby deti na javisku robia. Dúfam, že nikto z vás si nebude myslieť, že sa mi niektoré predstavenie nepáčilo, nie, práve naopak – páčili sa mi všetky, ale chcem aby ste sa vyhli v budúcnosti chybám, ktoré ste teraz urobili, aby ste pomohli deťom pochopiť podstatu a pravidlá divadla a aby deti vedeli, čo robia zle a v čom sa majú zlepšiť, či na čo si dávať pozor.

Na záver celej prehliadky by som sa chcela poďakovať Sašovi, ktorý mi umožnil stráviť s vami jeden pekný týždeň, plný krásnych zážitkov a taktiež celému Dividlu, ktorý mi tento týždeň spríjemnil. Všetko sú to krásny ľudia, ktorých sa vážim za to čo robia a mám ich moc rada. Dúfam, že sa s nimi čoskoro stretnem u nás v Bojniciach, alebo aj niekde inde. V každom prípade sa budem veľmi tešiť na ďalšie stretnutia sa s vami a ďakujem za všetko.

Táňa

Postřehy seniora:

A máme to za sebou! Milé paní učitelky, ale i Vaše rodiny (jak to s Váma mohou vydržet, když pro ty cizí děti toho tolik děláte?), milí vystupující herci a herečky (a mnozí z Vás jimi asi jednou opravdu budou), milí diváci (a bylo Vás tady každý den přes sto), moji DIVIDLANI, kteří jste tady zase nechali nejedno kilo při práci, nespali jste, pařili s Táňou i bez a přitom skoro vše stíhali... Bylo to fajn, jsem rád a rád a rád, že jsme si i letos na tuhle přehlídku troufli. Milí novináři, kteří jste přišli, viděli, psali, fotografovali, publikovali, telefonovali. I Vy, milé rozhlasačky, které jste volaly a pak vysílaly. Milá televize česká i Nová, která ses na to opět vyprdlá (vím, jsou v tomto státě jiné priority: zavřeli Chvalovského a tak). Všem Vám děkujeme. Pomohli jste nám, ale hlavně těm fantastickým lidem, kteří dělají s dětmi, na školách, za plného provozu divadlo. Navíc. Za své platy. Milá Táňo. Děkuju za to, žes přijela, všechno viděla, o každém tom představení přemýšlela, psala recenze, povídala sis se všema, kteří měli zájem. Pařila s Dividlem a stíhala vstávat a zase vidět. jednou jedla teplou stravu, neb jsme tě donutili.

Za rok zase nashledanou, těšíme se moc!

Dům dětí a mládeže, Korunní 49 v Ostravě – Mariánských Horách,
a DIVIDLO Ostrava, ve spolupráci s Klubem ATLANTIK Ostrava,
za podpory Magistrátu města Ostrava

PROGRAM 4. PŘEHLÍDKY **DIVADELNÍCH PŘEDSTAVENÍ** **ŠKOL OSTRAVY A OKOLÍ**

v Ostravě – Mariánských Horách
ve dnech 26. února – 3. března 2001

úterý 27.2.2001:

9.30 hodin: MŠ Josefa Lady, Ostrava:
„Šípková Růženka“ 5' (pantomima na hudbu)
„...taneček...“ 5'

10.00 hodin: ZŠ Nádražní, Ostrava, žáci 9. tříd:
„Geneze...“ 45'

středa 28.2.2001:

10.00 hodin: DS Paleček při ZŠ Hnojník:
„Cesta do pohádky a zpátky“ 75' (pohádkový muzikál)

11.30 hodin: ZŠ Gajdošova, Ostrava:
„Hrubínovy pohádky...“ 20'

čtvrtek 1.3.2001:

9.30 hodin: MŠ Poděbradova, Ostrava:
„Daleká cesta...“ 4' (taneční etudka)

9.45 hodin: ZŠ Jugoslávská, Ostrava:
„Pohádka o panu Hvězdičkovi...“ 25'

10.30 hodin: MŠ Poděbradova, Ostrava:
„Kočí tanec...“ 4' (taneční etudka)

10.50 hodin: ZŠ Fryčovice:
„O černém beránku a bílém vlkovi“ 30'

11.30 hodin: MŠ Poděbradova, Ostrava:
„O poslušných kůzlátkách“ 20'

12.00 hodin: ZŠ Jugoslávská, Ostrava:
„Krabicová pohádka“ 15'

NÁŠ
NEJLEPŠÍ
SENIOR

pátek 2.3.2001:

9.30 hodin: ZŠ Fryčovice:
„Dívčí válka“ 30'

10.15 hodin: DS Bigini di Ostrava, ZŠ Ostrčilova, Ostrava:
„O škaredé princezně“ 15' (na motivy pohádky L.Feldeka)

10.45 hodin: ZŠ Fryčovice:
„Mrazík, aneb Ať žije reklama...“ 30'

Sobota 3. března 2001:

9.30 hodin:

Promítání videozáznamů ze všech představení pro rodiče a hosty.
Rozborový seminář k jednotlivým představením (Taťána Macáková – Bojnice)

10.30 hodin:

Vystoupení hostujícího souboru OPAL Opava:

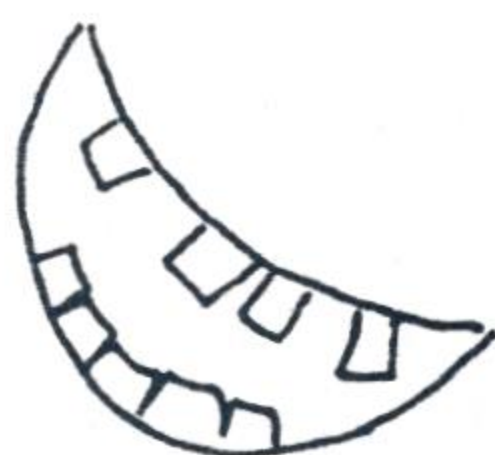
F.Navara: „O zazděné slečně“

Starý příběh o nešťastné lásce se šťastným koncem, hraný historickými marionetami na krátké niti v kombinaci se živým hercem a spoustou písniček...

Pro veřejnost, i pro účastníky přehlídky jako dárek...

A PŘÍŠTĚ PŘÍJDE I MICKEY MOUSE...

TOTO JE TYPICKÝ
ÚČASTNÍK PŘEHLIŠKY
JAKÉ PODMÍNKY
MUSÍ SPLŇOVAT
BUDOUCÍ HEREC?

KVALITNÍ STŘIH
A BARVA KLASU
←

MOŽKOVÁ
KAPACITA
↑ NA 100%

← KVALITNÍ
TRÁVNÍ A
BUDOVNOST
COKOLIV
POZŘÍT

A VŮBEC.....

HBITÝ
← KROK